

[Arne Melchior]

nesker, kollektivt had. Det være os fjernt. Men somme tider er man altså nødt til at bekæmpe en nation, fordi den tillader sig at have en ledelse og en styreform, som verden ikke kan leve med.

Formanden:

Jeg bør nok sige, at det er lidt svært i det foreliggende forslag helt at finde baggrund for den debat om olympiaden, der har fundet sted. Men alt taget i betragtning har jeg ikke ment at ville skride ind.

Steen Folke (VS):

Både udenrigsministeren og hr. Lasse Budtz var inde på, at jeg havde kædet lovforslaget her sammen med den vedtagelse, der er sket i EF. Nu var det ikke mig, der direkte sagde, det var en EF-lov, men jeg sagde, at det var et EF-harmoniseret lovforslag. Jeg vil gerne fastholde, at det er det, og det kan ingen formentlig benægte. Men jeg forstår i det hele taget ikke rigtig hverken hr. Lasse Budtz' eller udenrigsministerens argumentation. Nu har jeg siddet i markedsudvalget og haft en ordveksling over et par omgange med udenrigsministeren omkring det spørgsmål, og jeg mener, det var udenrigsministeren selv, der i markedsudvalget sagde, at i forbindelse med den drøftelse, som udenrigsministrene har haft på EF-mødet, og i forbindelse med den vedtagelse, som dette møde mundede ud i, henviste man til – så vidt jeg husker, er det artikel 224 i Romtraktaten. Hr. Lasse Budtz omtalte artikel 113. Den er der ganske rigtig ikke henvist til. Det har jeg heller aldrig hævdet. Men udenrigsministeren har selv henvist til artikel 224 i Romtraktaten. Jeg angreb det synspunkt og spurgte, hvad meningen var med, at man tog udgangspunkt i den artikel i Romtraktaten og altså ikke nøjedes med at henholde sig til det udenrigspolitiske samarbejde. Udenrigsministeren har selv siddet i markedsudvalget og forklaret om det her. Nu løber han fra det og siger, at det har slet ikke noget med virkeligheden at gøre, og det holder ikke, det, vi siger. Der kræves i hvert fald en forklaring.

I øvrigt er det jo ikke det væsentligste ved debatten. Det kan gøre det problematisk her i nogle bemærkninger at gå så meget ind på det. Nok så væsentligt er det, at den danske regering – hvad enten det sker med udgangs-

punkt i Romtraktaten eller med udgangspunkt i det udenrigspolitiske samarbejde – går ind i den optrapning af konflikten i Mellemøsten, som man gør, entydigt bakker op bag USA. Det er det afgørende, og det er det, jeg synes er nok så skræmmende ved den danske regerings holdning. Man må nok sige, at hr. Lasse Budtz ikke har lagt skjul på, hvad baggrunden for det var. Det var – som han sagde i anden omgang her igen – ikke mindst på grund af loyalitet over for den største allierede. Der kan man se, hvor langt den loyalitet kan føre en socialdemokratisk dansk regering ud.

Ib Christensen (DR):

Ministeren bekræftede endnu en gang, at et væsentligt hensyn, der bevirkede, at denne lov skulle igennem, var at vise solidaritet med USA; det gik også igen i flere ordførertaler. Jeg synes, det er karakteristisk, at det hensyn har været prioriteret øverst. Der har ikke været ret megen snak – heller ikke i bemærkningerne til lovforslaget eller i ministerens tale – om, hvorvidt sanktionerne virker, hvorvidt de altså virker i retning af det formål, som er hele baggrunden for dem eller skulle være baggrunden for dem. Det synes jeg må stemme til eftertanke. Den eneste måde, disse sanktioner virker på, er, at de styrker de kræfter i USA, der ønsker af politiske grunde, at andre lande, inklusive EF-landene, gør noget sådant. Men at de løser selve problemet – og det er jo det, det drejer sig om, gidseltagningen – og nedtrapper den internationale situation, det har der ikke været mange ytringer om, og det er der desværre også gode grunde til.

Jeg vil gentage, at De Forenede Nationers generalforsamling må være det rette forum. Der foregår en magtkamp mellem muslimer og Moskvakommunister i Iran, og den risiko vil være til stede, at Moskvakommunisterne vinder den magtkamp, når man fra vestlig side ensidigt optrapper konflikten.

Endelig vil jeg sige til sidst, at når ministeren nu giver den forklaring, at udenrigsministrene kun blev enige om, at de ville gå til deres parlamenter og regeringer og søge det og det gennemført, så burde ministeren ikke anvende det ordvalg, som er anvendt i bemærkningerne til lovforslaget, hvor jeg tillader mig at citere det sidste afsnit på side 2: